

китки. Трапезата е „Направо върху земята върху месали са подредени големи тави, в които се слага хляб – 15 тави. Всеки род си коли за своите гости животни – овца и се готви манджа. Гощавката продължава до тъмно” (ж., р. 1938 г.).

А в края на XX век „тракийски” калайджия вдига сватбата на сина си на селския стадион. „Повече от 4000 роднини и гости от цялата страна изпълниха стадиона в селото (с. Хришени, Старозагорско), за да уважат Арабията и младоженецът Гуджо. Камионът с 10 т бира беше паркиран наред с стадиона. Десетки бъчви с вино и ракия натъркаляха по тревата домакините. 50 угоени шилета от личното стадо на бащата чакаха да бъдат заклани за голямата гощавка. Цяла седмица ще продължи сватбата. Най-знатни „калайджийски” фамилии пристигат.... Чак следващия петък младоженците щели да получат даровете, с които са препълнени „Волгите” и „Ладите” на сватбарите. Дълги нанизы с хилядарки окачиха гостите на вратовете на младоженците с откриването на сватбата. Нарочен оркестър кърши български хора и народни песни, качен на 12 м ремарке...” (Старозагорски новини 1995: 1).

В групата предпочитано време за сватби са празниците Цветница и Тодоровден, когато са и традиционните срещи в Стара Загора. Често стават по няколко сватби наведнъж. Престижно е за родителите и от двете страни в тези дни да покажат пред цялата общност булката. Младите са върху специално скован дървен постамент пред очите на всички и постоянно играят. Край тях се сменят родителите, роднини или гости, които се черпят с тях, играят и им дават пари. Свири музика, вят се дълги хора.

Обредите и обичаите в дните *след същинската сватба* са предназначени да въведат младите в групата на семейството и общността и да утвърдят отношенията им с тях. В понеделник в някои цигански/ ромски групи се извършват обреди, свързани с почитане родителите на момичето и кумовете.

Този ден за “тракийските” калайджии е “момин ден”, тъй като сватбарите посещават нейните родители с доказателството за девствеността ѝ. Булката остава забулена три дни. В сряда младите, заедно с етърва, зълва и други роднини отиват до чешма или кладенец. Носят менче, покрито с бяла кърпа и украсено с бяло мушкато. Пълнят го с вода и всеки го рита по три пъти. След това отбулват булката, като прикрепят булото отзад на косата - “булото е повърнато”. По този начин то се носи още три дни, след което окончателно се сваля.

Обредността в понеделник е най-богата при старозагорските фиче-